

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 498/2015-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. novembra 2015 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátom doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., advokátska kancelária Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, vedené pod sp. zn. Rvp 3233/2015 – sp. zn. Rvp 3247/2015 a sp. zn. Rvp 3965/2015 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a zároveň namietaného porušenia čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom Krajského súdu v Trnave a jeho uznesením sp. zn. 6 CoE 389/2013 z 27. mája 2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Senica sp. zn. 6 Er 895/2006 z 28. marca 2013, ako aj postupom Krajského súdu v Trnave a jeho uzneseniami sp. zn. 23 CoE 30/2014 zo 14. júla 2014, sp. zn. 10 CoE 297/2014 z 27. novembra 2014, sp. zn. 23 CoE 405/2013 zo 14. júla 2014 a sp. zn. 5 CoE 68/2013 z 19. decembra 2013 v spojení s uzneseniami Okresného súdu Trnava sp. zn. 17 Er 479/2007 z 21. januára 2013, sp. zn. 19 Er 679/2010 z 20. júna 2012, sp. zn. 18 Er 293/2007 z 23. januára 2012 a sp. zn. 9 Er 1725/2002 z 10. mája 2012, ako aj postupom Krajského súdu v Trnave a jeho uzneseniami sp. zn. 23 CoE 128/2013 z 27. júna 2014, sp. zn. 6 CoE 142/2014 z 18. decembra 2014, sp. zn. 9 CoE 158/2013 z 29. apríla

2014, sp. zn. 9 CoE 14/2014 z 25. novembra 2014, sp. zn. 26 CoE 26/2014 z 28. novembra 2014, sp. zn. 24 CoE 22/2014 z 24. novembra 2014 a sp. zn. 24 CoE 110/2014 zo 17. decembra 2014 v spojení s uzneseniami Okresného súdu Galanta sp. zn. 23 Er 948/2007 z 13. decembra 2012, sp. zn. 16 Er 2/2009 z 29. októbra 2012, sp. zn. 23 Er 959/2007 z 21. decembra 2012, sp. zn. 8 Er 501/2009 z 24. apríla 2012, sp. zn. 8 Er 850/2006 zo 16. mája 2012, sp. zn. 23 Er 878/2009 z 24. júla 2013 a sp. zn. 20 Er 1128/2007 z 19. júla 2012 a napokon postupom Krajského súdu v Trnave a jeho uzneseniami sp. zn. 10 CoE 223/2014 z 27. novembra 2014, sp. zn. 3 CoE 160/2014 z 2. decembra 2014, sp. zn. 3 CoE 161/2014 z 9. decembra 2014 a sp. zn. 24 CoE 53/2014 z 26. novembra 2014 v spojení s uzneseniami Okresného súdu Skalica sp. zn. 1 Er 374/2011 z 9. septembra 2013, sp. zn. 1 Er 881/2009 z 10. marca 2014, sp. zn. 1 Er 876/2009 z 10. marca 2014 a sp. zn. 3 Er 1407/2008 z 13. novembra 2013 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 3233/2015 – sp. zn. Rvp 3247/2015 a sp. zn. Rvp 3965/2015 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. I. ÚS 498/2015.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 4. marca 2015 a 19. marca 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu

podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a zákazu diskriminácie zaručeného čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru a zároveň aj porušenie práva na účinný prostriedok nápravy a spravodlivý proces podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) a jeho uznesením sp. zn. 6 CoE 389/2013 z 27. mája 2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Senica sp. zn. 6 Er 895/2006 z 28. marca 2013, ako aj postupom krajského súdu a jeho uzneseniami sp. zn. 23 CoE 30/2014 zo 14. júla 2014, sp. zn. 10 CoE 297/2014 z 27. novembra 2014, sp. zn. 23 CoE 405/2013 zo 14. júla 2014 a sp. zn. 5 CoE 68/2013 z 19. decembra 2013 v spojení s uzneseniami Okresného súdu Trnava sp. zn. 17 Er 479/2007 z 21. januára 2013, sp. zn. 19 Er 679/2010 z 20. júna 2012, sp. zn. 18 Er 293/2007 z 23. januára 2012 a sp. zn. 9 Er 1725/2002 z 10. mája 2012, ako aj postupom krajského súdu a jeho uzneseniami sp. zn. 23 CoE 128/2013 z 27. júna 2014, sp. zn. 6 CoE 142/2014 z 18. decembra 2014, sp. zn. 9 CoE 158/2013 z 29. apríla 2014, sp. zn. 9 CoE 14/2014 z 25. novembra 2014, sp. zn. 26 CoE 26/2014 z 28. novembra 2014, sp. zn. 24 CoE 22/2014 z 24. novembra 2014 a sp. zn. 24 CoE 110/2014 zo 17. decembra 2014 v spojení s uzneseniami Okresného súdu Galanta sp. zn. 23 Er 948/2007 z 13. decembra 2012, sp. zn. 16 Er 2/2009 z 29. októbra 2012, sp. zn. 23 Er 959/2007 z 21. decembra 2012, sp. zn. 8 Er 501/2009 z 24. apríla 2012, sp. zn. 8 Er 850/2006 zo 16. mája 2012, sp. zn. 23 Er 878/2009 z 24. júla 2013 a sp. zn. 20 Er 1128/2007 z 19. júla 2012 a napokon postupom krajského súdu a jeho uzneseniami sp. zn. 10 CoE 223/2014 z 27. novembra 2014, sp. zn. 3 CoE 160/2014 z 2. decembra 2014, sp. zn. 3 CoE 161/2014 z 9. decembra 2014 a sp. zn. 24 CoE 53/2014 z 26. novembra 2014 v spojení s uzneseniami Okresného súdu Skalica sp. zn. 1 Er 374/2011 z 9. septembra 2013, sp. zn. 1 Er 881/2009 z 10. marca 2014, sp. zn. 1 Er 876/2009 z 10. marca 2014 a sp. zn. 3 Er 1407/2008 z 13. novembra 2013.

2. V petite podaných sťažností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej v záhlaví tohto rozhodnutia označených práv postupom a napadnutými rozhodnutiami Okresného súdu Senica, Okresného súdu Trnava, Okresného súdu Galanta a Okresného súdu Skalica a krajského súdu, ktoré ďalej zruší a predmetné veci vráti na ďalšie konanie, prizná jej primerané finančné zadosťučinenie a úhradu trov konania.

II.

K spoločnému prerokovaniu vecí

3. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v znení neskorších predpisov. V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

4. S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 3233/2015– sp. zn. Rvp 3247/2015 a sp. zn. Rvp 3965/2015 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

III.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

6. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Ústavný súd je v súlade s § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný petitom sťažnosti (návrhom na rozhodnutie) a môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05).

8. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ alebo jeho zástupca. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie... b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva a slobody, c) proti komu sťažnosť smeruje. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

9. Ústavný súd zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania i ostatnými požadovanými zákonnými náležitosťami osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

10. Ústavný súd konštatuje, že k ústavným sťažnostiam vedeným ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 3233/2015— sp. zn. Rvp 3247/2015 a sp. zn. Rvp 3965/2015 sťažovateľka buď nedoložila v petite namietané rozhodnutie všeobecných súdov alebo priložila nesprávne rozhodnutie všeobecných súdov. V dôsledku uvedených zistení ústavný súd vyslovuje nesúlad sťažovateľkou podanej sťažnosti s § 20 ods. 1, § 50 ods. 1 písm. b) a c) a § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde a postupujúc podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde konštatuje, že petit podanej sťažnosti je zmätočný a ako taký nemôže byť východiskom ústavného súdu pre rozhodnutie v predmetnej veci.

11. V súvislosti s uvedeným nedostatkom (bod 10) ústavný súd pripomína, že tento nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na takýto postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom z doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony

právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom. Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „*vigilantibus iura scripta sunt*“, t. j. bdelým patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

12. Nad rámec uvedeného ústavný súd vo vzťahu k nedostatkom zákonom predpísaných náležitostí zdôrazňuje, že v prípade opakujúcich sa neúplných podaní sťažovateľky je neakceptovateľné, aby sťažovateľka, právne zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, nerešpektovala zákon o ústavnom súde a predkladala naďalej také sťažnosti, ktoré neobsahujú základné náležitosti ustanovené týmto zákonom, hoci bola na túto skutočnosť viackrát upozornená (napr. III. ÚS 328/2012, III. ÚS 329/2012, I. ÚS 284/2012, I. ÚS 321/2012, I. ÚS 283/2012...).

13. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd konštatuje, že sťažnosti vykazujú taký nedostatok náležitosti predpísanej zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ich z uvedeného dôvodu odmietol už pri ich predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. novembra 2015